

Vesten efter Locarno, naar han mener, at den ogsaa har medført en betydelig Afhængighed for Rusland af de nye ændrede Forhold, og at Rusland derfor lidt efter lidt vil tvinges til en helt anden Politik, vil jeg dertil sige, at selv om Rusland af taktiske Grunde maaske kan blive nødsaget til at flytte Brikkerne anderledes, vil det intet som helst ændre i det storpolitiske Spil, som Rusland spiller. Thi dette er ikke alene afhængigt af og dikteret af politiske Hensyn i vesteuropæisk Forstand, men endnu mere af økonomiske og sociale Ideer, der ganske simpelt hen gaar ud paa at erstatte det økonomiske, sociale og kulturelle Grundlag, paa hvilket Europas Civilisation og Økonomi hviler, med noget ganske, ganske andet. Jeg vil sige til ærede Medlemmer af dette Ting, at jeg i høj Grad for den Opfattelse, det ærede Medlem Hr. P. Munch her giver Udtryk for, maa foretrække den udenrigspolitiske Opfattelse, som det radikale Hovedorgan „Politiken“ giver Udtryk for Gang efter Gang i sine udenrigspolitiske Ledere i Bedømmelsen af alle disse store og dybtindgribende Spørgsmaal. Det forekommer mig at være ganske anderledes i psykologisk Kontakt med Virkeligheden end de Forventninger, Forhaabninger, eller hvad man vil kalde det, som det ærede Medlem Hr. P. Munch gav Udtryk for her.

Der har været Tale om hele den Betydning, som Danmarks Beliggenhed ved Østersøen har i Forbindelse med det her rejste Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. P. Munch har paa ny imødegaaet disse Udtalelser som saa ofte før. Der vil i det kommende Udvalg blive rig Lejlighed til ogsaa den Slags Drøftelser, ikke mindst i Betragtning af, at det ærede Medlem efter min Formening ganske undervurderer den militære Magt og Styrke, for slet ikke at tale om de Udviklingsmuligheder, som Sovjetrusland er i Besiddelse af. Jeg har under Finanslovforslagets første Behandling mindet om den Tale, som den tidligere Statsminister, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, i Sommer holdt ved et stort Venstremøde paa Thise Bakker, hvor han stillede hele Spørgsmaalet ind i de historiske Perspektiver, hvor det ene og alene hører hjemme. Jeg minder herom og kan give de Udtalelser, som Venstres tidligere Statsminister fremsatte ved denne Lejlighed som ved andre Lejligheder, min ubetingede Tilslutning. Forholdet er jo det, at de mange nye Stater, der er skabt paa Vestmagternes Initiativ i Overensstemmelse med britiske Interesser langs Østersøens Kyst,

har langt fra forbedret Situationen for vort Land ved Indsejlingen til Østersøen, men i øget Grad vanskeliggjort den. Vi behøver blot at tænke paa et Faktum som det, at den russiske Østersøkyst fra 1 000 Sømil er indskrænket til 90 Sømil med en eneste Havn, Kronstadt, der tilmed ikke er isfri. Mulighederne for Indtrængen i Østersøen er langt større nu, end de var før Krigen, langt større, og den britiske Flaade vil utvivlsomt for en rum Tid have den bestemmende Overvægt, ogsaa hvad Østersøen angaar.

At man fra russisk Side meget opmærksomt følger disse Forhold, har jo ogsaa Offentligheden faaet Vidnesbyrd om i de mange Udtalelser, som foreligger herom. Jeg har tidligere mindet om de gentagne Udtalelser i de russiske Regeringsblade „Isvestia“ og „Pravda“, der følger Bælterne og disses Forhold med den største Interesse. Jeg minder om, at den russiske Østersøflaade aflagde et inofficielt Besøg i de danske Farvande, samtidig med at det britiske Flaadebesøg fandt Sted. Alle de uendelig mange Flaadebesøg, som vi Aar efter Aar er Genstand for her i Danmark, er jo ingenlunde kun Udtryk for en almindelig international Høflighed, der staar jo ganske andre Ting bag den Slags idelige flaadepolitiske Tilkendegivelser, og det er et talende Vidnesbyrd mod Rigtigheden af den radikale Opfattelse, at dette Land kun har en fuldkommen sekundær Betydning for andre europæiske Stater. Det kan heller ikke være den højtærede Udenrigsminister ukendt, at den russiske Udenrigsminister ikke har forsømt nogen Lejlighed til baade paa den ene og den anden Maade at henlede den danske Regerings Opmærksomhed paa, at den med megen Interesse følger Begivenhederne her ved Indgangen til Østersøen. Det er ganske sikkert ikke den højtærede Udenrigsminister ukendt.

Jeg siger, at Mulighederne for en Indtrængen i Østersøen er større nu, end de var før Krigen, i Kraft af alle de Forhold, jeg her har peget paa. Men naar saa det ærede Medlem Hr. P. Munch siger: Ja, det kan vist i og for sig være meget rigtigt, men det betyder jo intet, for man kan ikke drage nogen som helst militær Konklusion heraf, saa skal jeg allerførst bemærke, at den højtærede Udenrigsminister jo udtalte, at man maatte afvente de Udtalelser, der var afæsket de militære og maritime sagkyndige, og at der jo ogsaa burde tages, eller vilde blive — jeg husker ikke nøje, hvad den højtærede Minister sagde — taget